

PRIMASKOLA ŠKOLÁK

Súkromná základná škola
Nám. slobody 100, Sabinov
1. - 3. 2013
www.primaskola.sk

Vít'azi súťaže

V predchádzajúcom čísle časopisu ste opäť mohli nájsť súťažné úlohy. Tí, ktorí neboli leniví a úlohy vypracovali, získajú zaujímavé ceny.

Výhercami sú:

Natália Karaffová z 3.A a Jozef Murin z 1.A.

Blahoželáme!

Odmenu vám odovzdajú vaše pani učiteľky.

Blíži sa Veľká noc

Na Veľký piatok zomrel za nás Pán,
aby nikto z nás nezostal sám.

Náš Pán má všetkých rád,
odpustil nám veľakrát.

Všetci ho máme veľmi radi,
chceme s ním byť kamaráti.

T. Dudičová, Z. Semančíková
5.A

Veľká noc už prišla k nám,
veľmi rád sa zabávam.
Korbáče mám pripravené
a dievčatá vyšibeme.
Dievčatá už išli spať,
musia ráno skoro vstať.
Aby vodu odstavili
a vajíčka pripravili.

N. Bujňáková, T. Tallová, M. Kollárová, 5.A

Nik nemá väčšiu lásku ako ten,
kto položí svoj život za svojich priateľ'ov.

Jn 15, 13

Akcie

Korčuliarsky kurz

Ako bolo?
pýtala sa S. Triščiková

Nikola U., 8.A: Najviac sa mi páčilo, že som sa aj niečo nové naučila, aj sme sa voľne korčuľovali. Tiež sme mali skvelú inštruktorku. A super bolo preto, lebo sme sa učili len dve hodiny.

Mariana K., 8.A: Na korčuliarskom bolo super, hlavne to, že našu skupinku mala pani kuchárka, to bolo veľmi vtipné.

Z. Hajduková, 8.A

Tohtoročný karneval sa konal v pondelok 11. februára. Stanovišťa s úlohami mali na starosť siedmci a ôsmaci. Každé stanovište mala väčšinou na starosť dvojica. Úlohy na stanovištiach boli rôzne: hranie Twistera, skladanie hlavolamov, hudobné hádanky, pohybové hry a iné. Siedmci a ôsmaci sa nestačili čudovať nad bujnou fantáziou detí, ktoré mali naozaj zaujímavé masky. Deti mali aj možnosť zatancovať si vo vyzdobenej telocvični. Žiaci boli nadšení kostýmami ôsmakov, ktorí sa nebáli uskutočniť svoj nápad a na pár hodín sa premenili na rodinu Addamsovcov. A kto vlastne vyhral cenu za najkrajšiu masku? Všetci. Ved' nie je dôležité vyhrať, ale zabaviť sa.

Karneval

Karneval bol v pondelok. Súťažili sme o najkrajšiu masku. Boli sme aj v škôlke. Chodí tam moja sestra. Hrali sme sa spolu. Potom sme sa rozlúčili a my sme išli do školy.

M. Štofánik, 2.B

V pondelok sme mali karneval. Keď sme sa obliekli, hneď sme začali súťažiť. Súťažili sme na rôznych stanovištiach. Laura a Dominika boli najkrajšie masky z druhákov.

A. M. Gernátová, 2.B

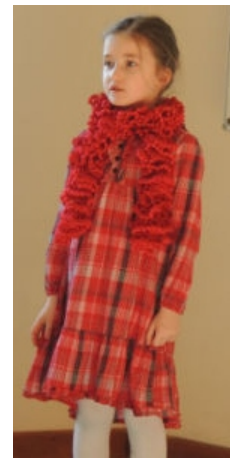
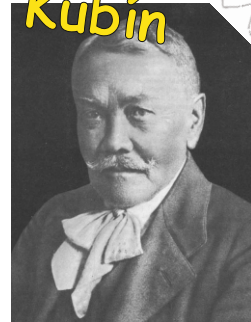
Misie v škole

Misie sú krásne dni, ktoré nik nerozpojí. Každý má ich rád. A my vďaka nim vieme, že Ježiš je náš kamarát. Preto ho milujeme.

S. Tkáč, T. Lejko, 5.A

Pozerala som sa dookola a každý žiak si horlivo opakoval svoj prednes. Niektorí boli vystrašení, ďalší nedočkaví a iní to chceli mať čím skôr za sebou. Všetci sme zo seba dali to najlepšie, a tak sa nie je za čo hanbiť. Nevyhral síce každý, ale zato skúsenosť do života sme dostali všetci. Zdokonalili sme sa v recitácii a dostali sme aj sladkú odmenu.

Lyžiarsky kurz

Od pondelka máme lyžiarsky kurz. Prvý deň sme sa rozdelili do skupín. Sme rozdelení do piatich skupín. Piata je najlepšia. Bol som prvýkrát na veľkom vleku. Spadol som z neho iba raz. Dnes sme aj súťažili. **S. Bucko, 2.B**

Lyžovali sme sa celý týždeň. Bol som v štvrtej skupine. Zdokonalil som sa v lyžovaní a v skokoch. Mali sme aj súťaž. Súťaž bola ľahká. **M. Štofánik, 2.B**

V tomto roku sa lyžiarsky kurz konal aj v Litmanovej. Bolo tam fakt dobre. Ráno sme vstali, najedli sa a išli lyžovať. Boli sme rozdelení do dvoch skupín. Svah každý zvládol. Chlapci nepočúvali, a preto museli celý kopec šliapať hore s lyžami. Večer sme mali super program, ktorý nám pripravovali Miša a Oliver. Vedúci skupín boli p. uč. Jenčová a p. uč. Červeňák. Všetko sme to hravo zvládli bez zranení. Tí, ktorí tam neboli, môžu ľutovať. :)

N. Bujňáková, 5.A

Čitateľský maratón

Pomocou kníh sa mnohí stávajú učeními i mimo školy. Bez kníh nebýva učený nikto ani v škole.
J. A. Komenský

Čo ste čítali na maratóne?

Zdenka S., 5.A: Vyberali sme si rôzne knihy, z ktorých sme čítali najviac dve strany.

Lucka T., 1.B: Naša trieda čítala spolu s 1.A o očkovi. O tom, že ak by sme ho nemali, tak by bolo mamke ťažko, starať sa o všetko sama. pýtala sa S. Triščiková

Zrealizovali sme ho 13. marca počas druhej až šiestej vyučovacej hodiny. Teší nás, že sa zapojila každá trieda.

Zahanbiť sa nedali ani naši prváci. Pre mnohých z nich sa čítanie postupne stáva zábavou.

Ako členka školskej rady som v poslednom čase začala dostávať sťažnosti, že väčšina žiakov máva často bolesti hlavy, mozgových buniek a v neposlednom rade aj Hlavofózu? kvôli „*nadmernému množstvu učiva spôsobujúcemu výrazné zmeny v mozgu človeka*“. Citujem to od mamičky žiaka, ktorému sa v hlave určite diali zmeny, ale aké, to neviem. Sťažností však pribúdalo a ja som už poznala všetky existujúce aj nereálne choroby mozgu. V mojom ročníku sa znenazdajky objavila aj Mozgofóbia, ktorá nakazeným spôsobovala päťky zo všetkých predmetov.

Problém, na ktorý sa vyhovárali, mi ale stále nešiel do hlavy. Chodila som do deviateho ročníka a všetko som sa zvládala naučiť asi počas hodiny intenzívneho učenia. Možno som dieťa šťasteny s geniálnym mozgom. Alebo sú ostatní potomkami mocnejšej sily? Bola to možnosť, ale nie riešenie. Bolo potrebné sa v tom viac pohrať.

V zozname žiakov s bolesťami hlavy a choromyselnými chorobami od výmyslu sveta som si našla toho, kto ich mával častejšie ako poznámky v žiackej knižke. Spýtala som sa ho, či má čas na pár jednoduchých otázok. Odvetil jednoducho a nezaujato, ako keby od seba odháňal nejakú otravnú muchu. Doslovne povedal: „*Neotravuj, nevidíš, čo robím?*“ Cítila som, že sa mi začínala vytvárať čiarka medzi obočím a zrazu mi bolo horúco, čo však mohlo byť spôsobené aj čili papričkami z obeda. Uvidel, ako sa tvárim, vzdychol si, sprisahanecky sa nahol a pošepkal mi: „*Aké choroby majú všetci ostatní okrem Bunkafu?*“ „*Keď ti to prezradím, povieš mi, čo robíš celý deň?*“ Prikývol a ja som si narýchlo vymyslela pár názvov. Hneď v pondelok sa ohlásil, že ho dostala Caputónia. Na oplátku ma informoval o priebehu svojej dennodennej činnosti.

Nasledujúci deň som robila to, čo on každý jeden deň. Vynechala som však pár vecí, o ktorých sa radšej nezmienim. V mojom rozvrhu už zostali len dve veci: tri hodiny na notebooku, a potom spánok od jednej v noci. Začudovala som sa nad tým, ale nechala som to tak. Čo budem tak dlho robiť s notebookom? Nevedela som, a tak som len odklikávala, čo mi prišlo aj odišlo a rozmýšľala som nad domácou úlohou zo slohu. Mali sme napísať jednoduché prirovnanie. Lenže ja som nič nerobila jednoducho, takže namiesto toho, aby som prirovnala modré oči k vode, som tuho premýšľala a surfovala po internete.

Zrazu sa ozvalo tiché „*píp*“ a prerušilo ma v rozmýšľaní. Na obrazovke mi vypísalo, že mám málo batérie. Zadívala som sa na to lepšie a vtedy to prišlo ako blesk z čistého neba. Všetky kolieska do seba začali zapadať. Celé to netrvalo dlhšie ako mrknutie oka a ruka sa mi roztancovala na papieri: „*Hlava je ako počítač. Pracuje, využívame ho, hráme na ňom, robíme domáce úlohy a tak ďalej. Ale ako každý počítač aj človek potrebuje energiu, a tak ako aj počítač potrebujeme mať zapojený v zásuvke, aby išiel a notebook /mobil/ pripojiť do zásuvky a nechať nabíjať, keď im dôjde batéria, tak aj my sa potrebujeme nechať pripojiť (či už to bude do postele alebo na gauč, možno aj na zem) a nabíť sa na 100% nie len na 90%, lebo by nám rýchlejšie došla batéria a po čase by sme sa z toho mohli pokaziť.*“ Spokojná so svojou prácou som vypla notebook a išla sa nabiť.

Na druhý deň plná energie som na slohu prečítala svoje objavy a na konci som dodala: „*Hasta la vista baby a nabite sa!*“ Učiteľke sa mihol úsmev na tvári, ale potom sa na mňa prikro pozrela a poslala ma sadnúť si. Tí, ktorých sa to týkalo, sa tvárili, že ma nepočuli, zatiaľ čo ostatní vybuchovali smiechom. To isté som napísala pre žiakov nižších ročníkov, ktorých boleli hlavy. Netuším, či si moju radu vzali k srdcu, ale tri veci boli isté: Mala som jednotku zo slohu, pokoj od žiakov a v škole vznikol nový slogan „*Nabi sa!*“ pre tých, ktorí vyzerali ospalo, znudene, alebo potrebovali vymeniť žiarovku v hlave.

Sliepka Klára

S. Bucko, 2.B

Sliepka Klára vysedela vždy na Veľkú noc jedno čokoládové vajíčko, ale nikto ho nesmel zjesť. To si nechala pre seba. Ale keďže nemala rada čokoládu, vajíčko sa na slnku roztopilo bez toho, že by niekoho potešilo.

Prajeme vám požehnanú Veľkú noc!

